ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 1ης Οκτωβρίου 1987 *

Στην υπόθεση 84/85,

Ηνωμένο Βασίλειο, εκπροσωπούμενο από τον B. E. McHenry, του Treasury Solicitor' s Department, Queen Anne' s Chambers, Λονδίνο, επικουρούμενο από τον Francis Jacobs, QC, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία του, 28, boulevard Royal,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Julian Currall, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης C(84) 1941 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1984, καθόσον η απόφαση αυτή μειώνει κατά 13 083 004 στερλίνες (UKL) τις ενισχύσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου προς το Ηνωμένο Βασίλειο, στο πλαίσιο των μέτρων που προορίζονται για τους νέους κάτω των 25 ετών,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, T. Koopmans, O. Due, U. Everling, K. Bahlmann, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. L. da Cruz Vilaça
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση όπως συμπληρώθηκε μετά την προφορική διαδικασία της 1ης Απριλίου 1987,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγλλική.

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιουνίου 1987,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Απριλίου 1985, το Ηνωμένο Βασίλειο άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, πρώτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(84) 1941 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1984, καθόσον η απόφαση αυτή μειώνει κατά 13 083 004 UKL τις ενισχύσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (στο εξής: ΕΚΤ) προς το Ηνωμένο Βασίλειο, στο πλαίσιο των μέτρων που προορίζονται για τους νέους κάτω των 25 ετών.

2 Κατ' εφαρμογή της απόφασης 83/516 της 17ης Οκτωβρίου 1983, για την αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΕ L 289, σ. 38), το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 2950/83, της 17ης Οκτωβρίου 1983 (ΕΕ L 289, σ. 1), του οποίου το άρθρο 2 ορίζει ότι για τις δαπάνες που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συνδρομής του ΕΚΤ, η συνδρομή αυτή ανέρχεται σε 15 % του μέσου ακαθάριστου μισθού των βιομηχανικών εργατών του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους. Κατά τη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου,

« η Επιτροπή καθορίζει πριν από την 1η Αυγούστου κάθε έτους το ύψος της συνδρομής που θα χορηγείται κατά το επόμενο οικονομικό έτος κατ' άτομο και ανά χρονική μονάδα, για κάθε κράτος μέλος, και τα δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ».

Με το άρθρο 10, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού, η προθεσμία αυτή για το έτος 1983 παρατάθηκε μέχρι την 1η Δεκεμβρίου 1983.

3 Βάσει των προαναφερόμενων πράξεων του Συμβουλίου, η Επιτροπή, με την απόφαση 83/621 της 30ής Νοεμβρίου 1983 (ΕΕ L 350, σ. 25), καθόρισε τα ποσά της συνδρομής του ΕΚΤ για τις δαπάνες ενισχύσεων για προσλήψεις και για τοποθέτηση σε εργασία για το οικονομικό έτος 1984, κατ' άτομο και ανά εβδομάδα, για κάθε κράτος μέλος. Το ποσό που καθορίστηκε για το Ηνωμένο Βασίλειο ανερχόταν σε 19,50 UKL.

4 Το Ηνωμένο Βασίλειο υπέβαλε στις 13 Μαρτίου 1984 τις αιτήσεις του για τις δαπάνες που έπρεπε να γίνουν το 1984, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, και του άρθρου 10, παράγραφος 4, του κανονισμού 2950/83. Το κύριο πρόγραμμα δημιουργίας θέσεων εργασίας στο Ηνωμένο Βασίλειο που μπορούσε να τύχει της συνδρομής του ΕΚΤ ήταν το « Community Programme » (πρόγραμμα αλληλεγγύης) υπό τη διαχείριση της « Manpower Services Commission ». Οι αιτήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου αφορούσαν επίσης παρόμοια προγράμματα υπό τη διαχείριση των αρχών τοπικής αυτοδιοικήσεως. Αφού οι αιτήσεις αυτές, καθώς και οι αιτήσεις των άλλων κρατών μελών για το 1984, εξετάστηκαν τον Ιούνιο του 1984 από τη συμβουλευτική επιτροπή, η Επιτροπή έλαβε απόφαση στις 23 Ιουλίου 1984 για τις περισσότερες από τις αιτήσεις αυτές. Η απόφαση αυτή που φέρει τον αριθμό C(84) 1076 δεν δημοσιεύτηκε αλλά κοινοποιήθηκε στα κράτη μέλη τον Αύγουστο του 1984. Περιελάμβανε ένα μόνο άρθρο που μπορούσε να παραγάγει έννομα αποτελέσματα, επακολουθούσαν δε ογκωδέστατες ατομικές αποφάσεις. Οι αποφάσεις αυτές συμπληρώνονταν με μια υποσημείωση που ήταν διατυπωμένη ως εξής:

« Κατά το μέτρο που ορισμένα από τα ποσά αυτά τα οποία αφορούν ενέργειες πρόσληψης ή τοποθέτησης σε εργασία που εμπίπτουν στην απόφαση 83/621/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 1983, και που ο αριθμός των πραγματικών ωρών εργασίας ανά εβδομάδα δεν έχει αναφερθεί ακόμη, τα ποσά αυτά υπολογίζονται με βάση θέσεις εργασίας πλήρους ωραρίου. Σε περίπτωση θέσεων εργασίας με μειωμένο ωράριο, τα ποσά αυτά θα υπολογίζονται κατ' αναλογία του αριθμού των πραγματικών ωρών εργασίας κατά το χρόνο της πληρωμής. »

5 Μετά την παραλαβή της απόφασης αυτής, το Βρετανικό Υπουργείο Εργασίας απευθύνθηκε στην Επιτροπή προβάλλοντας ότι ορισμένες αιτήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου δεν είχαν περιληφθεί στην απόφαση, ιδίως η ενίσχυση για το « Community Programme », συγχρόνως δε αμφισβήτησε την απόφαση όσον αφορά την απασχόληση με μειωμένο ωράριο. Την παρέμβαση αυτή ακολούθησε ανταλλαγή αλληλογραφίας μεταξύ του υπουργείου και της Επιτροπής.

6 Στις 19 Δεκεμβρίου 1984, η Επιτροπή εξέδωσε νέα απόφαση, την υπ' αριθμό C(84) 1941, προς αντικατάσταση της προαναφερόμενης απόφασης της 23ης Ιουλίου 1984, η οποία περιελάμβανε την εξής αιτιολογική σκέψη:

« θεωρώντας ότι είναι αναγκαίο να υπολογιστούν εκ νέου οι ενισχύσεις για την απασχόληση τόσο για τις ενέργειες με μερική απασχόληση όσο και για τις ενέργειες υπέρ των μη μισθωτών και ότι από το νέο αυτό υπολογισμό θα προκύψουν νέες διαθέσιμες πιστώσεις ... »,

καθώς και μια νέα αναθεωρημένη διατύπωση της σημείωσης σχετικά με τις μειώσεις που εφαρμόζονται για τις θέσεις εργασίας μειωμένου ωραρίου που είχε ως εξής:

« Σε περίπτωση κατά την οποία ένα από τα ποσά αυτά αφορά τις ενέργειες πρόσληψης και τοποθέτησης σε εργασία και καλύπτεται από την απόφαση 83/621/ΕΟΚ της 30ής Νοεμβρίου 1983, το αντίστοιχο κατ' αποκοπή ποσό εφαρμόζεται για θέσεις εργασίας με πλήρη απασχόληση.

Για τις θέσεις εργασίας με μερική απασχόληση, ο συντελεστής του κατ' αποκοπή ποσού μειώνεται κατά το ήμισυ. »

7 Η απόφαση αυτή περιέλαβε επίσης την ενίσχυση για το « Community Programme » και την ενίσχυση για παρόμοια προγράμματα υπέρ των νέων διαχειριζόμενα από τις αρχές της τοπικής αυτοδιοικήσεως, αλλά απέρριψε, ως μη δυνάμενα να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου, ορισμένα τμήματα των προγραμμάτων αυτών συνολικού ύψους 13 083 004 UKL. Οι μειώσεις αυτές προέκυπταν από υπολογισμό, στηριζόμενο στο σύνολο των πραγματικών ωρών εργασίας που ανακοίνωσε το Ηνωμένο Βασίλειο, με μετατροπή σε εβδομάδες εργασίας βάσει της εβδομάδας των σαράντα ωρών.

8 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς το νομικό πλαίσιο της διαφοράς, τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης καθώς και οι ισχυρισμοί των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

9 Προς στήριξη των αιτημάτων του για τη μερική ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει διαφόρους λόγους, μεταξύ των οποίων η παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

10 Πρέπει καταρχάς να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή είχε ισχυριστεί, με τα υπομνήματά της που κατέθεσε στο Δικαστήριο, ότι αποτελούσε πάγια πρακτική να μειώνονται τα ποσά της συνδρομής σε περίπτωση δημιουργίας θέσεων εργασίας με μειωμένο ωράριο. Ωστόσο, κατά την προφορική διαδικασία δέχτηκε το αντίθετο και αναγνώρισε ότι είχε χορηγήσει, τουλάχιστον για τρία εθνικά προγράμματα που αφορούσαν θέσεις εργασίας με μειωμένο ωράριο, το σύνολο του ποσού της συνδρομής του ΕΚΤ. Υπό τις περιστάσεις αυτές, η άμυνα της Επιτροπής περιορίζεται στην επανάληψη του ισχυρισμού ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, κατά το χρόνο υποβολής των αιτήσεών του στο ΕΚΤ, γνώριζε ή μπορούσε να γνωρίζει ότι, για το οικονομικό έτος 1984, ο αριθμός των ωρών κατά τις οποίες εργάστηκαν πραγματικά οι μετέχοντες σε μια ενέργεια ήταν σημαντικός για τον καθορισμό των καταβλητέων ποσών.

11 Το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, που αφορά τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, στηρίζεται στο ότι η Επιτροπή, όταν με την απόφαση

83/621 καθόριζε τα ποσά της συνδρομής του ΕΚΤ για το οικονομικό έτος 1984 κατ' άτομο και ανά εβδομάδα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2950/83, δεν μπορούσε να ορίσει τον όρο « εβδομάδα » ως εβδομάδα εργασίας με πλήρες ωράριο, αλλά έπρεπε να τον ορίσει υπό την έννοια της « ημερολογιακής εβδομάδας ».

12 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι ο όρος « χρονική μονάδα » που χρησιμοποιείται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 2950/83 παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα μεταξύ διαφόρων επιλογών. Έτσι, μπορούσε να καθορίσει την ώρα ως χρονική μονάδα, καθορισμός που θα είχε ως σαφέστατο αποτέλεσμα χαμηλότερη συνδρομή για την εβδομάδα των 20 ωρών εργασίας παρά για την εβδομάδα των σαράντα ωρών εργασίας. Είχε επίσης την ευχέρεια, όπως το έπραξε για το οικονομικό έτος 1985 με την απόφαση 84/429, της 27ης Ιουλίου 1984 (ΕΕ L 241, σ. 23), να καθορίσει ως χρονική μονάδα την εβδομάδα, προβλέποντας συγχρόνως ότι, « σε περίπτωση μερικής απασχόλησης, τα ποσά υπολογίζονται ανάλογα με τον αριθμό των ωρών εργασίας με βάση τις σαράντα ώρες εβδομαδιαίας εργασίας ».

13 Μια τέτοια διάταξη δεν υπάρχει στην απόφαση 83/621. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί το δεύτερο σκέλος του προαναφερθέντος λόγου ακυρώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι δηλαδή η Επιτροπή όρισε πράγματι, με την εν λόγω απόφαση, την « εβδομάδα » ως « ημερολογιακή εβδομάδα ».

14 Πρέπει σχετικά να υπογραμμιστεί ότι η καθαρή γραμματική ερμηνεία δεν επιτρέπει ο όρος αυτός να νοηθεί ως « εβδομάδα σαράντα ωρών εργασίας ». Αντίθετα, επιβάλλεται η ερμηνεία υπό την έννοια της « ημερολογιακής εβδομάδας », ιδίως βάσει ιστορικής αναλύσεως. Πράγματι, χρησιμοποιώντας τους όρους κατ' άτομο και ανά εβδομάδα, η Επιτροπή απλώς επανέλαβε τους όρους που χρησιμοποιήθηκαν στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 3039/78 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 155), που ήταν εν προκειμένω κρίσιμος μέχρι το οικονομικό έτος 1983. Υπό το καθεστώς της διάταξης αυτής, η Επιτροπή, σε περιπτώσεις θέσεων εργασίας με μειωμένο ωράριο, ουδέποτε προέβη σε μειώσεις των ποσών της συνδρομής, αλλά, αντίθετα, τουλάχιστον για τρία εθνικά προγράμματα που αφορούσαν θέσεις εργασίας με μειωμένο ωράριο, χορήγησε ολόκληρο το ποσό της συνδρομής του ΕΚΤ, όπως έχει ήδη διαπιστωθεί. Επομένως, πρέπει να ληφθεί ως σημείο αφετηρίας η πρόθεση της Επιτροπής να νομοθετήσει, χρησιμοποιώντας τον ίδιο όρο υπό την ίδια όπως και προηγουμένως έννοια. Εξάλλου, αυτό ανταποκρίνεται στις εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή κατά την προφορική διαδικασία, σύμφωνα με τις οποίες αυτή, κατά το τέλος του έτους 1983, είχε συνείδηση της δυνατότητας να προβεί σε μειώσεις όπως εκείνες για τις οποίες γίνεται λόγος εν προκειμένω, αλλά δίστασε να το πράξει.

15 Αντίθετα, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, για το οικονομικό έτος 1984, είχε δώσει εγκαίρως ενδείξεις διαφορετικής προθέσεως και ότι οι ενδείξεις αυτές ήταν γνωστές στο Ηνωμένο Βασίλειο. Επ' αυτού, αναφέρεται, πρώτον, στο έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I της απόφασης 83/673 της Επιτροπής (ΕΕ L 377, σ. 1) και στο οποίο έπρεπε να αναφέρεται « η μέση διάρκεια συμμετοχής κατ' άτομο (σε εβδομάδες και ώρες ανά εβδομάδα) στην προβλεπόμενη ενέργεια » και, δεύτερον, σε ένα έγγραφο εργασίας, το οποίο διαβιβάστηκε στους μονίμους αντιπροσώπους των κρατών μελών στις 26 Σεπτεμβρίου 1983, κατά το οποίο το ποσό της συνδρομής, κατ' άτομο και ανά εβδομάδα, που περιλαμβάνεται στην απόφαση 83/621, υπολογίστηκε πολλαπλασιάζοντας τις μέσες ακαθάριστες ωριαίες αποδοχές, σε εθνικό νόμισμα, των εργαζομένων με τη μέση εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας στο οικείο κράτος μέλος.

16 Όσον αφορά το προαναφερόμενο έντυπο, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι παρόμοιες ενδείξεις υπήρχαν στα έντυπα που περιλαμβάνονταν στα παραρτήματα 1 μέχρι 9 της αποφάσεως 78/742 της Επιτροπής (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 31), που είχαν εφαρμογή μέχρι το οικονομικό έτος 1983, στα οποία έπρεπε να αναφέρεται ότι επρόκειτο για μεθόδους με πλήρες ή με μειωμένο ωράριο ή και εναλλασσόμενες· εξάλλου, στα έντυπα αυτά εζητείτο να αναφέρεται η διάρκεια των ενεργειών (σε ώρες). Ωστόσο, η επελθούσα μεταβολή στους όρους που χρησιμοποιούνται στα διάφορα έντυπα δεν επέτρεπε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι όροι « ανά εβδομάδα » έπρεπε να ερμηνευτούν διαφορετικά από ό,τι προηγουμένως, όταν μάλιστα οι ενδείξεις αυτές μπορούσαν να έχουν σημασία για το ζήτημα αν το οικείο πρόγραμμα μπορούσε να τύχει της συνδρομής του ΕΚΤ.

17 Τέλος, αντίθετα από ό,τι ισχυρίζεται η Επιτροπή, ούτε από το προαναφερόμενο έγγραφο εργασίας μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή θα αφίστατο από την προηγούμενη τακτική της. Πράγματι, αν για τον υπολογισμό που προβλεπόταν με το έγγραφο αυτό έπρεπε να ληφθεί υπόψη η εβδομαδιαία διάρκεια του χρόνου εργασίας, διότι οι μέσες εβδομαδιαίες αμοιβές καθορίζονται πολλαπλασιάζοντας τις μέσες ωριαίες αμοιβές με τη διάρκεια αυτή, ωστόσο, αυτό δεν έχει καμιά σχέση με τη μέθοδο καθορισμού του ποσού της συνδρομής του ΕΚΤ σε συγκεκριμένη περίπτωση.

18 Επομένως, η απόφαση 83/621 πρέπει να ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι αυτή δεν είχε προβλέψει μείωση για τις θέσεις εργασίας με μειωμένο ωράριο.

19 Κατά το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως, μολονότι η Επιτροπή μπορούσε να αποφασίσει ότι τα καθορισθέντα ποσά είχαν εφαρμογή μόνο στην εβδομάδα εργασίας με

πλήρες ωράριο, δεν μπορούσε να το πράξει αναδρομικά χωρίς να παραβιάσει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

20 Στην αλληλουχία αυτή, πρέπει καταρχάς να υπογραμμιστεί ότι, αντίθετα από τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορούσε, στην αρχή του οικονομικού έτους 1984, να γνωρίζει ότι, γι' αυτό το οικονομικό έτος θα γίνονταν οι εν λόγω μειώσεις, δεδομένου ότι η μόνη κρίσιμη τότε διάταξη έπρεπε να ερμηνευτεί υπό την αντίθετη έννοια και ότι οι κατευθύνσεις για τα οικονομικά έτη 1984 μέχρι 1986, που δημοσιεύτηκαν στις 10 Ιανουαρίου 1984 (ΕΕ C 5, σ. 2), κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, της απόφασης 83/516, προέβλεπαν μειώσεις μόνο ανάλογα προς τις διαθέσιμες πιστώσεις.

21 Εν συνεχεία, πρέπει να υπομνηστεί ότι τα άρθρα 2, παράγραφος 2, και 10, παράγραφος 3, του κανονισμού 2950/83 εξασφαλίζουν στα κράτη μέλη ότι η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση επί του ύψους της συνδρομής που θα χορηγείται πριν από μια ορισμένη ημερομηνία. Οι διατάξεις αυτές μαρτυρούν τη φροντίδα του Συμβουλίου ώστε τα κράτη μέλη να έχουν εγκαίρως στη διάθεσή τους όλα τα στοιχεία που χρειάζονται για να προγραμματίσουν τα δικά τους προγράμματα ενισχύσεων. Εξάλλου, η Επιτροπή τήρησε τις προθεσμίες αυτές εκδίδοντας, για το οικονομικό έτος 1984, την απόφαση 83/621, περί καθορισμού του εν λόγω ποσού κατ' άτομο και ανά εβδομάδα, και, για το οικονομικό έτος 1985, την απόφαση 84/429 προβλέπουσα, εκτός από τον καθορισμό του ποσού, μείωση σε περίπτωση θέσεων εργασίας με μειωμένο ωράριο.

22 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν μπορούσαν να επέλθουν τέτοιες μειώσεις κατά το οικονομικό έτος 1984 για το ίδιο αυτό οικονομικό έτος, όπως έγινε με τις αποφάσεις C(84) 1076 και C(84) 1941 ή αν οι εκτελεστικές αυτές αποφάσεις έθιγαν τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που το Ηνωμένο Βασίλειο μπορούσε να έχει από τη βασική απόφαση 83/621.

23 Πρέπει σχετικά να παρατηρηθεί ότι τα κράτη μέλη χορηγούν τις εθνικές ενισχύσεις που μπορούν να τύχουν της συνδρομής του ΕΚΤ πριν από τη χορήγηση της συνδρομής αυτής κατά το τέλος του οικονομικού έτους. Η Επιτροπή αντλεί επιχείρημα από το γεγονός ότι, μόνον αφού ληφθεί λεπτομερής έκθεση για το οικείο πρόγραμμα το οποίο εν τω μεταξύ έχει εκτελεστεί, είναι δυνατό να υπολογιστεί το ακριβές ποσό των δαπανών που μπορούν να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου, για να υποστηρίξει ότι διαθέτει ορισμένη διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τον καλύτερο τρόπο διαχειρίσεως

του ΕΚΤ. Μολονότι η άποψη αυτή είναι αναμφισβήτητη, είναι εξίσου αληθές ότι η Επιτροπή δεσμεύεται από τον κρίσιμο εν προκειμένω κανονισμό του Συμβουλίου και τη δική της απόφαση 83/621, της οποίας η ορθή ερμηνεία δόθηκε πιο πάνω.

24 Η Επιτροπή ισχυρίζεται, επιπλέον, ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν σε καμιά περίπτωση να υπολογίζουν εκ των προτέρων ότι θα λάβουν, εκ μέρους του ΕΚΤ, συγκεκριμένο ποσό που αντιστοιχεί στην αίτησή τους, δεδομένου ότι οι μειώσεις, ανάλογα με τις διαθέσιμες πιστώσεις, είναι πάντοτε δυνατές και μάλιστα πιθανές.

25 Η συλλογιστική αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Πράγματι, η περίσταση που επικαλείται η Επιτροπή δεν εμποδίζει την υπόθεση ότι συντρέχει δικαιολογημένη εμπιστοσύνη, δεδομένου ότι η εμπιστοσύνη αυτή μπορεί να αναφέρεται στη λήψη του αιτηθέντος ποσού, μειωμένου μόνο στο πλαίσιο των κατευθύνσεων που διατύπωσε η Επιτροπή στην αρχή του οικονομικού έτους, ανάλογα με τις διαθέσιμες πιστώσεις, ενώ, σύμφωνα με την πρακτική που ακολούθησε εν προκειμένω η Επιτροπή, το Ηνωμένο Βασίλειο θα ελάμβανε μειωμένο ποσό ανάλογα με τις πραγματικές ώρες εργασίας, το οποίο ενδεχομένως θα μειωνόταν για δεύτερη φορά ανάλογα με τις διαθέσιμες πιστώσεις.

26 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Ηνωμένο Βασίλειο μπορούσε δικαιολογημένα να πιστεύει ότι η πρακτική της Επιτροπής δεν θα μεταβαλλόταν κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους και για το ίδιο αυτό οικονομικό έτος.

27 Εφόσον η προσβαλλόμενη απόφαση θίγει τη δικαιολογημένη αυτή εμπιστοσύνη, πρέπει να ακυρωθεί χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο.

Επί των δικαστικών εξόδων

28 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση C(84) 1941 της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1984, καθόσον μειώνει κατά 13 083 004 UKL τις ενισχύσεις του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου προς το Ηνωμένο Βασίλειο στο πλαίσιο των μέτρων για τους νέους κάτω των 25 ετών.

2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Galmot Koopmans Due

Everling Bahlmann Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Οκτωβρίου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο προεδρεύων

Y. Galmot

πρόεδρος τμήματος